

OH2BCD
Olli Juhani KAITURINMÄKI

s. 23.02.1944
k. 18.03.2024

Siunaus 27.04.2024 klo 12.15
Honkanummen iso kappeli

Siunauksen toimittaa *Taija Kaipainen*
Kanttori *Marja Kyllönen*

Muistotilaisuus
Honkanummen hautausmaan ravintolassa

OHJELMA

Alkusoitto, Albinoni Adagio

Kukkien lasku

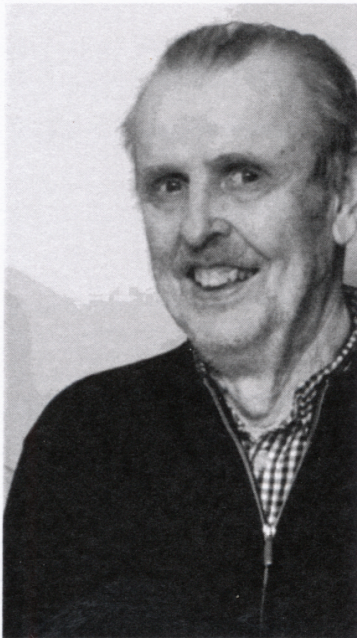
Virsi 30 1,2

Siunaus

Virsi 338 1,2,3

Loppusoitto, Häävalssi - Tapio Rautavaara

Kukkien nouto ja haudalle siirtyminen

Veli Juhani in memoriam
Puheen luonnos muistotilaisuuteen 27.4.2024

Arvoisa lady Marja
Hyvät veli Juhaniin omaiset ja ystävät
Leijonaveljet

Kun muutimme 1979 Askolantielle, herätti huomiotamme vastapäisen naapurimme professoriparis-kunta Kari ja Pirkko Eskolan takana Jaalantie 6. seisova radioamatöörin antennimasto.

Pian asetuttuamme tutustuimme antenniin välillisesti lähemmin, kun levysoittimemme ajoittain päästi kummallisia ääniä, kuin kykynsä menettäneen kollikissan kevätmourunta, jonka tulkitsin radioamatöörin SSB puhelähetykseksi. SSB:n tiesin, mutta en tekniikkaa, enkä sen aiheuttamia ongelmia. Tuo ääni tuli sitten joskus nauhuristakin. Kari Eskola oli jo etukäteen varoittanut meitä ilmiöstä ja kertoi amatöörin nimenkin.

Soittelin tuosta ilmiöstä veljelleni, joka oli siirtynyt Ouluun yliopistoon sähköosaston johtajaksi. Veljeni tunsu ongelman ja tiesi myös lääkkeet siihen, mutta keskustelussamme oli tullut esiin tuli myös amatöörin nimi.

Veljeni sanoi jotenkin seuraavasti "Teknillisen korkeakoulun radiotekniikan laboratoriollla oli työpaja, jossa Juhani Kaiturinmäki oli nuori osaava ja aikaansaava kaveri, tekniikko, joka oli myös radioamatööri, ilmeisesti sama mies". Juhani oli tehnyt ainakin joitain laitteita veljeni diplomityöhön joskus 1970-luvun puolivälin tienoilla ja luultavasti useaan muuhunkin "kokeiluviritykseen".

Tutustuin läheisemmin Juhaniin, haamuäänet hävisivät ja hänestä tuli "katunaapuri" ja tuttua läheisempi hänen harrastustensa ja osaamisensa takia, ja myös siksi, että hän muisti veljeni. Samoin meitä yhdisti sekä hänen tapansa hankkia uutta tietoa monilta mielenkiintoisilta ja tärkeiltä aloilta, joita hän auliisti jakoi minullekin, ja palautin hänelle vastapalvelua omaa tietoaani. Olin todennut saman kuin veljeni, aikaansaava, taitava ja aloitteellinen kaveri. Meillä oli paljon keskusteluja radiotekniikasta, radioamatööritydestä ja tähtitieteestä, jopa puolustusvoimista, mutta myös muista eri yhteiskunnan toimista. Tanssi ja urheilu sensijaan jäivät keskustelujen ulkopuolelle. Jo kouluaika oli opettanut minulle, että niihin ei pidä sotkeutua.

Kun Käpylä leijonissa väki harveni kysyin sitten v 2004 syksyllä Juhaniilta liittyisikö hän leijoniin ja veli leijonissa hänestä tuli vuoden vaihteessa 2004-2005.

Joulukuun 2004 klubikokous, pöytäkirja:

Veli Matti Tapionlinna esitteli uuden jäsenehdokkaan Juhani Kaiturinmäen. Hän on syntynyt 1944 ja toimii tutkimusteknikkona Otaniemessä. Perheeseen kuuluvat vaimo ja jo kotoa poismuuttaneet kaksi poikaa. Hän on radioamatööri, mutta on kiinnostunut myös tähtitieteestä ja harrastaa luistelua ja pitkien matkojen juoksua.

Liittyminen merkitsi myös läheisempää ystävyyttä.

Veli Juhani arvosti kutsua klubiin ja toi sen selvästi ilmi.

Tuon kääntöpuoli oli, että klubi oppi arvostamaan veli Juhaniin työ- ja ideointippanosta klubissa.

Tiivistetysti veli presidentin lausuma veli Juhaniin

"Kun veli Juhani oli iskussa, oli hän välttämätön osa tuloksellisesti toimivaa klubia".

Veli Juhani jätti klubin lopullisesti toimintavuoden 2022-2023 lopussa, kun yhteisesti oli todettu, että hän ei ollut fyysisesti sellaisessa kunnossa, että olisi voinut olla klubin toimiva jäsen.

Veli Juhani ottamia valokuvia on käytetty paljon klubin nettisivuilla ja muussakin klubin materiaalissa. Klubin vuosittaisen päätapahtuman, Taivaskalliotapahtuman vetäjänä hän oli vuosia ja oman toimisesta ratkaiseva apu itsenäisyyspäivän aamun lipunnoston teknisessä valmistelussa.

Olen täysin vakuuttunut, että jos veli Juhani olisi sattunut joutumaan toisenlaiseen koulutuskierteseen, olisi hänestä tullut mitä mainioin vaikkapa diplomi-insinööri. Hän olisi osannut asettaa sanansa vaikka seuraavasti. ”Käsikirja antaa tämän ratkaisuksi, mutta poikkeamia toteutuksissa on havaittu turhan paljon. Mitä johtopäätöksiä tässä tilanteessa voimme vetää ja mikä olisi oikea ratkaisu?”

Kun veli Juhani joutui sairaalakierteseen, soitteli hän aina silloin tällöin ja usein keskustelusta oli alkuaikoina luokkaa 90% terävää ja tulevaisuuteen suuntautuvaa, Se, että kaikki ei ollut kunnossa oli tuossa viimeisessä kymmenessä prosentissa, jonka veli Juhani aina esitti kuitenkin minulle ystävänä ja avoimesti. Purki pahaa oloaan ympäristöönsä ja olemiseensa, purkutapa jota ei koskaan aiemmin ollut esiintynyt, ja oli selvästi huojentunut kun voi kertoa siitä.

Tuolloin huomasin myös, että emme olleet klubissa kiinnittäneet riittävää huomiota eräisiin seikkoihin, jotka ennakoivat veli Juhaniin ongelmia.

Veli Juhaniin taito hyviin valokuvaiin oli rapistunut ja taito korjata hieman monimutkaisempia sähköisten tai teknisten laitteiden vikoja ei onnistunut enää sillä suvereenin sujuvalla oivalluksella, johon olimme tottuneet. Jotenkin hän ei saanut enää kokonaisnäkemyksiä ongelman syystä. Meidän klubilaisten olisi pitänyt huomata niiden merkitys ja saada veli Juhaniin apua aiemmin. Tuo taito meiltä puuttuu.

Viimeisissä keskusteluissa veli Juhani pysyi edelleen skarppina yli 80% ajasta, mutta lopusta oli harmaata ehkä 5% ja loput aiheita, joiden merkitystä ja laatua ei ole sopivaa muistaa eikä kertoa. Mutta veli Juhaniin oli selvästi tarve kertoa jollekin – kuuntelin, enkä kommentoinut. Itseäni rasittaa se, että joku viikko ennen kuolemaansa veli Juhani kahdesti yritti soittaa minulle, mutta kummallakin kerralla olin ajamassa aikataulullisesti tiukasti autoa, jossa hans-free ei suostunut toimimaan, ja vaimoni Maijaliisa oli kyydissä, joten en voinut vastata.

Jäikö jotain oleellista sanomatta?

Me leijonaveljet muistamme vielä pitkään veli Juhaniin sinä aikaansaavana veljenä.

Seuraavia varaamiani rivejä en lausunut, koska olisin varmasti käyttänyt aakkosista väriä selvennysmuotoja.

Nyt kutsu CQ CQ OH2BCD OH2BCD OH2BCD AR ei enää ole aalloilla, eli OH2BCD on mennyt pysyvästi QRT:ksi,

Puheen esitti vapaamuotoisesti muistotilaisuudessa 27.4. noin klo 15 veli Antti Kalliomäki, jolloin itse puheen kulku on muokannut sanomisia ja valinnut mitä kohtia puheessa painottui tai jäi sanomatta.